

БЛЕСТЯЩО НАЧАЛО

Първият концерт на Софийската държавна филхармония в рамките на Мартенските музикални дни със своята програмно-репертоарна същност показва част от творческите достижения на „средното поколение“ видни български композитори. Изключителната изпълнителска култура на оркестъра и неговото високо художествено ниво намериха своето ярко проявление чрез прекрасното, вдъхновено музикално ръководство на Добрин Петков.

Още в първите тактове на симфоничната поема „Герман“ от Филип Кутев, с отмерените ти хи удари на тимпаните, напомнящи обредно шествие, с добре балансираните мрачни тонове на баскларинета и контрафедото, беше създадена върна, трагична атмосфера на един момент от народния бит. Въпреки близкото родство на трите основни теми, в интерпретацията на Добрин Петков те добиха качествена определеност чрез изтъкване богатата полифоничност и орнаментика на творбата.

Силно въздействащи моменти в изпълнението бяха благородно-меките и дълбоко трагични кулминации, както и майсторски осъщественият финал.

Пианистът Николай Евров изпълни Концерт за пиано и оркестър № 1 от Веселин Стоянов. С доминираща младежка ведрост, лекота и оптимизъм младият солист е навлязъл в народността дух на произведението и в творческо сътрудничество с диригент и оркестър разкри неговата класическа яснота и строгост. В интерпретацията на Евров подчертаната патетичност отстъпва на меката одухотворяваща кантилена, речитативно-пасторалните моменти и жизнерадостния хумор. Поради това втора и трета части се открояха спрямо първата с още по-добрата си звуково-художествена реализация. Много сполучливо бяха осъществени от солист и диригент характерните тематични подготовки и връзки между трите части. Внезапното задържане на течащото живо темпо в заключението на третата част необосновано наруши

стремителната линия на цялостния завършек.

В „Симфонично скерцо“ от Петко Стайнов диригентът Добрин Петков изтъкна на преден план фантастичната образност на творбата. Грижата за качествена и нефорсирана звучност доведе на места до недотам ярки градации и кулминации и до известна вялост. Въпреки това, сполучливото решение на финала от диригента чрез поравно подготвеното ускоряване на темпото осигури една действена стремителност, при която бе избегната съществуващата до известна степен фрагментарност на формата.

Последваха части из танцовата драма „Нестикарка“ от Марин Големинев. Пределно развитите темпа на някои от тях, наред с въздействащия върху слушателя ефект, наред с раващата техническа зрялост на оркестровия апарат, доведоха на места до нивелиране на някои мелодични и динамични линии.

С най-голям артистичен заряд, емоционален заряд и колоритно богатство прозвуча „Им-

МАРТЕНСКИ
МУЗИКАЛНИ
ДНИ
РУСЕ
1965

провизация и токата“ от Панчо Владигеров. Ярката експресия и топлият задушевен тон нащрай създадох основа за правдивото музикално изграждане на импровизацията. Токатата със своя характерен ритъм прозвуча в изключително живо темпо и по един виртуозен начин.

Блестящото начало, което софийските филхармонии поставиха с първия концерт на Мартенските музикални дни, достойно откри пътя за следващата поредица творчески изяви на фестивала.

Валентин ПОПОВ